

محک زنی برای نظام اداری برتر

نوشته دکتر فرج‌الله رهنورد

چکیده

نیل به سطح عملکرد بهتر در دنیای رقابتی امروز، نیازی بنیادی تلقی می‌شود. عملکرد بهتر، سازمانها را قادر می‌سازد تا در برابر بهترینها به رقابت پردازند. بدون شک سازمانهای بخش دولتی ایران در استفاده از منابع انسانی، زیر ساختهای اقتصادی، و کارایی صنعتی به ضعف رقابتی گرفتارند. اگر سازمانها عملکرد بهتری می‌داشتند، شکاف موجود بین عملکرد سازمانهای بخش دولتی ایران و سازمانهای موفق بخش دولتی در کشورهای دیگر به این اندازه نبود. منطق حکم می‌کند که به کمک مجموعه‌ای از ابزارها، تکنیکها، خط مشی‌ها و تمرينها، ترمیم این شکاف عملکرد را هدف قرار دهیم. این مقاله اجای مجدد محک زنی را با تأکید بر جنبه‌های اجرایی آن در رسیدن به نظام اداری برتر مورد تأکید قرار می‌دهد، روشنی که می‌تواند در ارتقای یادگیری سازمانی بخش دولتی نیز نقش مؤثری داشته باشد.

مقدمه

نمایند و این به نوبه خود جوابگویی و گزارش‌دهی در بخش دولتی را تحکیم می‌بخشد.

در بخش دولتی ایران، عموماً "ارزشیابی" در مفهوم محدودی به کار گرفته می‌شود و نگرش داخلی یعنی ارزیابی برنامه‌های اهداف برنامه / سازمان بیشتر متداول است. محک زنی^(۱) این امکان را فراهم می‌سازد که معیارهای مورد مقایسه هم در داخل و هم در خارج سازمان انتخاب شوند. معیارهایی که صرفاً هدف برنامه یا سازمان نیستند و می‌توانند کلیه جنبه‌های یک فرایند، راهبرد، روش کار و مانند اینها را دربر بگیرند. بنابراین، ضرورت کاربرد عملی محک زنی در بخش دولتی، ایجاب می‌کند که جنبه‌های مختلف این نگرش نه چندان جدید را مورد بررسی دقیق قرار دهیم.

ارزشیابی، ابزار اساسی در مدیریت برنامه‌های دولت است. با افزایش حساسیت نسبت به سرمایه‌گذاریهای دولتی و با افزایش موشکافی مردم و زیر سؤال بردن برنامه‌های دولتی و مدیریت آنها، ارزشیابی می‌تواند شناخت عمیقی از اهداف برنامه‌ها، چگونگی استفاده از منابع آنها، و آثار اقتصادی و اجتماعی برنامه‌ها فراهم سازد.

راهبرد ارزشیابی می‌تواند بخشی تفکیک‌ناپذیر از اصلاحات بخش دولتی به شمار آید. هدف این اصطلاحات، بهبود کارایی، اثربخشی، و مناسب برنامه‌های دولتی است. این اصلاحات نه تنها اجازه می‌دهد مدیران بهتر مدیریت کنند، بلکه از آنها می‌خواهد بدین گونه عمل

محک زنی

محکزنی مفهوم جدیدی نیست، اما خیلی از مدیران بخش دولتی تصور روشی از آن ندارند. آنها نمی‌دانند تحت عنوان محکزنی واقعاً چه کاری باید انجام دهند؟ بنابراین برای شفاف سازی موضوع، نخست این سؤال را مطرح می‌کنیم که «محک زنی» چیست؟ در محکزنی هرچند مقایسه کردن ضروری است، اما تنها به مقایسه کردن محدود نمی‌شود. در محکزنی هرچند اندازه‌گیری و سنجش نقش مهمی دارد، اما چیزی بیش از اندازه‌گیری و سنجش است. در محکزنی هرچند الگوبرداری از بهترینها مطرح می‌شود (علاقبند، ۱۳۷۷)، اما صرفًا الگوبرداری و کپی‌برداری نیست. محکزنی مجموعه‌ای است از همه‌اینها. محکزنی راهی است برای یادگیری از بهترینها. محکزنی مطالعه موقفيت دیگران و اقتباس از آنهاست. محکزنی فرایند یادگیری مستمر است که به بهبود سازمانی منجر می‌شود. محکزنی، درمانی برای تمام مسائل و مشکلات مدیران بخش دولتی نیست با این حال می‌تواند قدمهای مهمی در بهبود کیفیت، کارایی، و اثربخشی خدمات سازمانهای دولتی بردارد. ایده اصلی در محکزنی ساده است. سازمانی را که در زمینه مورد نظر بهترین است بیابید و آن را به دقت مطالعه کنید که چطور به این مهم دسته یافته است، برنامه‌ای را برای ارتقای عملکرد خود به سطح مذبور تنظیم کنید، برنامه را اجرا و نتایج آن را ارزیابی کنید.

برای اینکه تعریف مناسبی از محکزنی ارائه دهیم، نخست لازم است مفهوم «محک» را روشن سازیم. زئیری (۱۹۹۶) ص ۳۵ محک را شامل موارد زیر می‌داند: (۱) هر چیزی که به عنوان شاخص مقایسه یا مرجع در نظر گرفته شود؛ (۲) چیزی که به عنوان استاندارد انتخاب شود؛ و (۳) هر چیزی که از نظر مقایسه‌ای قابل اندازه‌گیری باشد. بنابراین، محکزنی را می‌توان به صورت زیر تعریف کرد: «محکزنی نگرشی منظم برای تشخیص بهترین عمل و

آیا محک زنی، تکنیک جانشین برای ارزشیابی است؟ جواب قطعاً مثبت نیست. بجای آنکه جایگزین ارزشیابی شود، محکزنی در حقیقت شکل خاصی از ارزشیابی است که برای بهبود در سطح فرایند به کار می‌رود. به عنوان شکلی از ارزشیابی، محکزنی برای استفاده در ارزیابی و ارتقای اثربخشی و کارایی برنامه‌ها و سازمانها بسیار مناسب است. این به خاطر تمرکز آن بر روی فرایندهایی است که از طریق آنها ورودیها به خروجیها تبدیل می‌شود. محک زنی اساساً روش ارزشیابی برای تعیین عمل برتر^(۲) محسوب می‌شود (شارپ، ۱۹۹۴). به عبارت دیگر، محکزنی روش پیدا کردن و اجرای برترین عمل است (کمپ، ۱۹۸۹). اینکه «برترین» چیست، خود جای بحث دارد، اما محکزنی تیرویی است که مکمل عملیات ارزشیابی است. فرایند محکزنی ما را در امتداد مسیر مدیریت کیفی و ارزشیابی یک قدم به جلو می‌برد. به طورکلی، محکزنی به مدیریت فرایند تغییر در سازمانها اشاره دارد که با استفاده از معیارها به مقایسه بین سازمان موردن مطالعه و سازمان نماینده «برترین عمل» می‌پردازد (شارپ، ۱۹۹۴). به عبارت دیگر، محکزنی فرایند مقایسه و اندازه‌گیری مستمر و منظم است تا بتوان اطلاعاتی را برای بهبود عملکرد سازمان به دست آورد. داده‌های کمی که از طریق مقایسه به دست می‌آید، این امکان را می‌دهد که براساس آن سازمانی درخصوص عملکرد خود قضاوت کند. قضاوتی که کیفیت، کارایی، و اثربخشی خدمات آن سازمان را دربر می‌گیرد. وقتی سازمانها با استفاده از این تکنیک (محکزنی) به تشخیص مسائل و مشکلات خود می‌پردازند، خود در مسیر یادگیری سازمانی قدم برمی‌دارند، زیرا یادگیری سازمانی در اصل کشف و اصلاح خطاست (آرجریس، ۱۹۹۲).

می‌تواند در عملکرد سازمانی جهش‌هایی ایجاد کند که با تکنیک‌های مدیریتی حاصل نمی‌شود (سجویک، ۱۹۹۵). محکزنی کاتالیزوری قوی برای تقویت فرهنگ بهبود مستمر است. شرکتهای موفق نظری فورد، آئی‌بی‌ام، و موتورولا، محکزنی را به عنوان یک سازوکار استاندارد برای بهبود مستمر به کار می‌برند (مین، ۱۹۹۲). برای بخش دولتی ممکن است محکزنی مفهومی جدید باشد، اما یک قدم منطقی در بهبود چارچوب مدیریتی نیز محسوب می‌شود. محکزنی می‌تواند نیرویی مثبت برای تغییر نیز باشد به شرط آنکه مدیران و کارکنان را تشویق کند سؤالاتی را در مورد عملکرد خدمات سازمانی مطرح و برای رسیدن به عملکرد بهتر تلاش کنند. بتایراین سازمانهای بخش دولتی و بخش سوم (سازمانهای غیرانتفاعی) می‌توانند با استفاده از محکزنی به ارزشیابی مستمر عملکرد خود پردازند.

فرایند محکزنی

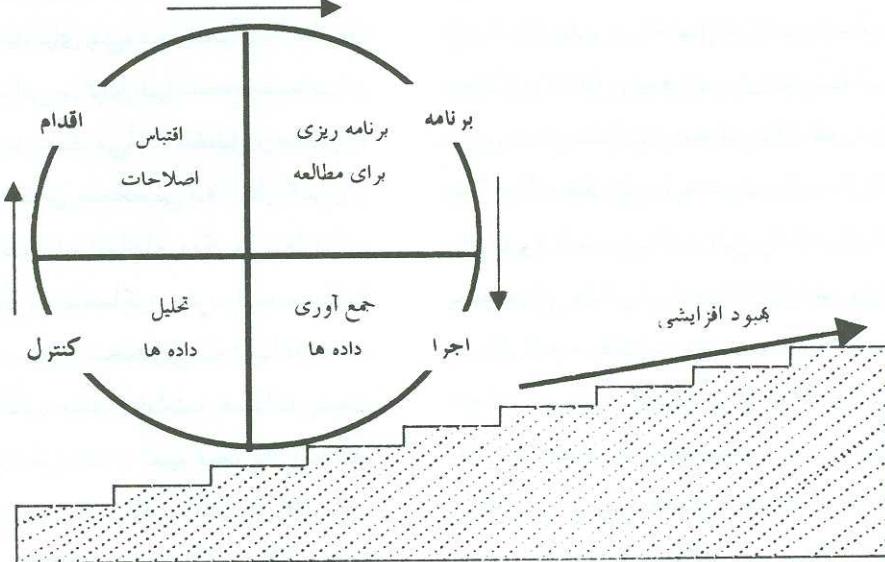
نتایج مطالعات (واتسون، ۱۹۹۳) چهار مرحله عمده در فرایند محکزنی را نشان می‌دهد. این چهار مرحله که از چهار مرحله چرخه دمینگ (Deming Cycle) برای مدیریت فرایند تبعیت می‌کنند عبارت انداز:

۱. برنامه‌ریزی پروژه محکزنی؛
۲. جمع‌آوری داده‌های لازم؛
۳. تحلیل داده‌ها برای پرکردن شکاف عملکرد؛
۴. بهبود از طریق اقتباس فرایند.

باتوجه به نمودار شماره ۱ باید گفت پروژه محکزنی موفق نیاز دارد از مدل فرایندی پیروی کند تا نگرشی یکپارچه، منظم، و قابل اندازه‌گیری به حساب آید. درحقیقت هر یک از چهار مرحله، معرف تحلیل شکاف است که بر درجه‌های از عملکرد برای بهبود و اصلاح اشاره دارد. به هر حال، واتسون (۱۹۹۳) برای تمام مطالعات محکزنی، رویه‌های زیر را پیشنهاد می‌کند:

تغییر اثربخش است» (تیرول، ۱۹۹۱). به عبارت دیگر، محکزنی روشی است برای بهبود مستمر که از طریق ارزشیابی منظم و اقتباس برترین فرایندها، خدمات، و محصولات خارجی به دست می‌آید (مکنیل و همکاران، ۱۹۹۳). سازمان، از طریق محکزنی به اندازه‌گیری و مقایسه عملکرد خودش با سازمانهای دیگر می‌پردازد. این امر سازمان را قادر می‌سازد عملکرد خود را به عملکرد سطح جهانی نزدیکتر سازد. محکزنی نه تنها داده‌های مربوط به بهترین عملکرد بلکه اقدامات و عملیات رسیدن به این عملکرد را نشان می‌دهد. به تعبیر سجویک (۱۹۹۵) محکزنی فنی است برای مقایسه فرایندهای مورد استفاده سازمان در ارائه محصولات و خدمات آن با فرایندهای مشابه در جای دیگر، خواه در بخش خصوصی یا دولتی. این تعریف به طور وضوح بر جنبه‌های زیر تأکید دارد: (۱) شناخت فرایندهای سازمان؛ (۲) شناخت فرایندهایی که در تحقق اهداف نقش کلیدی دارند؛ (۳) وضع شاخصهای مرتبط برای آن فرایندها؛ (۴) پیدا کردن سازمانهایی با فرایندهای مشابه که برحسب شاخصهای مذبور عملکرد بهتری دارند؛ و (۵) اقتباس بهترین این عملیات برای سازمان.

محکزنی تنها درباره کاهش هزینه‌ها و ورودیها نیست، بلکه به عنوان ایزاری برای بهبود کیفیت نیز به کار گرفته می‌شود. یک برنامه کیفیت نظری مدیریت کیفیت فراگیر (TQM) می‌تواند در ارتباط تنگاتنگ با محکزنی مطرح شود. محکزنی شکاف عملکرد را تشخیص می‌دهد و برنامه‌کیفیت، روش پرکردن این شکاف را فراهم می‌سازد. به عبارت دیگر، محکزنی می‌تواند مکمل و متمن فرایند بهبود کیفیت فراگیر نیز باشد که وظیفه آن تشخیص بهترین عمل و اجرای آن عملیات به منظور بهبود عملکرد رقابتی سازمان است (لو، ۱۹۹۷). تجربه محکزنی نشان می‌دهد که وقتی این تکنیک به طور خلاق به کار گرفته شود،

نمودار شماره ۱. مدل فرایند محکزنی مبتنی بر بهبود افزایشی مستمر

Source: Adapted from Watson, G.H., *Strategic Benchmarking*, Toronto: John Wiley & Sons, 1993.

- تمام پروژه‌های محکزنی یاید فعالیتهای خود را در سه گزارش زیر مستندسازی کنند:
 ۱. طرح مطالعه محکزنی؛
 ۲. طرح جمع‌آوری داده‌ها؛
 ۳. خلاصه گزارش محکزنی.

البته فرایند محکزنی با تفصیل بیشتری نیز تدوین شده است. مثلاً، به زعم مکنیل و همکاران (۱۹۹۳)، قدم‌های منطقی در این فرایند به شرح زیر است:

- اهداف راهبردی سازمان و عوامل بحرانی توفیق^(۳) را (که در تحقق اهداف سازمان نقش بحرانی دارند و توفیق اهداف در گروه تأمین آنهاست) مشخص کنید.
- تمام کارکنان را برای پذیرش تغییرات آماده کنید و تیمهای محکزنی را تشکیل دهید.
- عملکرد و فرایندهای فعلی سازمان را از طریق مشارکت کارکنان تحلیل کنید و در راستای تحقق راهبردهای

- تمام پروژه‌های محکزنی را باید یک تیم اجرایی یا عضوی ارشد از واحد عملیاتی تصویب کند.
- تمام مطالعات محکزنی باید از نظر ریسک‌پذیری حقوقی (اقداماتی که در مرحله مطالعات محکزنی ممکن است پیامدهای حقوقی خاصی را به وجود بیاورند) بررسی شوند.

- تمام تیمهای محکزنی باید در دوره‌های آموزشی محکزنی که کمیته هدایت محکزنی تصویب کرده است شرکت کنند.

- تیمهای محکزنی باید برای مستندسازی فرایند خودشان اقدام کنند (مدیریت برمبنای حقیقت).

- در پی تکمیل طرح جمع‌آوری داده‌ها، تیمهای محکزنی اطلاعات خود را برای کاهش هزینه‌های مطالعات بعدی به کتابخانه سازمان منتقل کنند.

- بعد از اتمام مطالعه، تیم محکزنی خلاصه‌ای از گزارش خود را در تابلو اعلانات نصب کنند و گزارش خود را به کمیته هدایت محکزنی ارجاع دهند.

آغاز می شود.

سطوح محکزنی

محکزنی می تواند در سطوح مختلفی اتفاق بیفتد.

اندازه و هزینه های پروژه محکزنی همراه با افزایش سطح آن، افزایش می یابد، اما مزایای حاصل از اجرای چنین پروژه هایی بدون استثنا هزینه های مربوط را توجیه می کند. به طور کلی سطوح محکزنی می تواند شامل موارد زیر باشد:

- یادگیری از موقفيتهای گذشته؛
- استانداردهای صنعت خاص؛
- بهترین در سطح سازمان؛
- بهترین در سطح صنعت؛
- بهترین در سطح کشور؛
- بهترین در سطح جهان.

زمینه های محکزنی

ریمر و همکاران (۱۹۹۶) در معرفی نگرش عمل برتر به عناصری اشاره می کنند که می توان از آنها به عنوان زمینه های محکزنی در دستیابی به عمل برتر نام برد. به زعم آنها، «عمل برتر» نگرشی جامع، به هم پیوسته و هماهنگی است برای بهبود مستمر همه جنبه های یک سازمان عملیاتی اعم از رهبری، برنامه ریزی، افراد، مشتریان، تولید و عرضه خدمات یا محصولات. این عملیات اگر به طور مؤثر به هم مرتبط شوند می توان انتظار داشت که در بهره وری، کیفیت، خدمات مشتری، انعطاف پذیری، ابداعات، و رقابت جویی به بازده پایداری منجر شوند عناصر عمل برتر (نمودار شماره ۲) که از طریق محکزنی می توان به بهبود مستمر آنها اقدام و توان یادگیری سازمانی را افزایش داد، عبارت انداز:

- سازمانی فرایندهایی را برای محکزنی انتخاب کنید.
- منابع عمل برتر، یا سازمانهایی را که به خاطر مزیت و عملکرد برتر در زمینه خاص به عنوان منبع مورد نظر برای مطالعه انتخاب می شوند، مشخص و روابط لازم را با آنها برقرار کنید.
- روشهای جمع آوری داده ها را تعیین و استاندارد کنید.
- داده ها را جمع آوری کنید (از سازمانهای مورد نظر دیدن کنید و به اندازه گیری و مستندسازی عملکرد آنها پردازید).
- از طریق تحلیل داده ها، شکاف عملکرد را معین و فرصت های اصلاحی را تشخیص دهید.
- یافته های محکزنی را به تمام کارکنان در تمام سطوح انتقال دهید.
- اهداف وظیفه ای و طرح های اجرایی را تعیین کنید.
- منابع لازم را به دست آورید و اقدامات اجرایی خاص را به کار بندید.
- پیشرفت کار را ارزیابی و گزارش های لازم را بر مبنای اهداف عمل برتر تهیه کنید.
- در معیارهای محکزنی برای حرکت رو به بالا تجدید نظر کنید.
- بازداده های محکزنی را در فرایند برنامه ریزی راهبردی ادغام کنید.

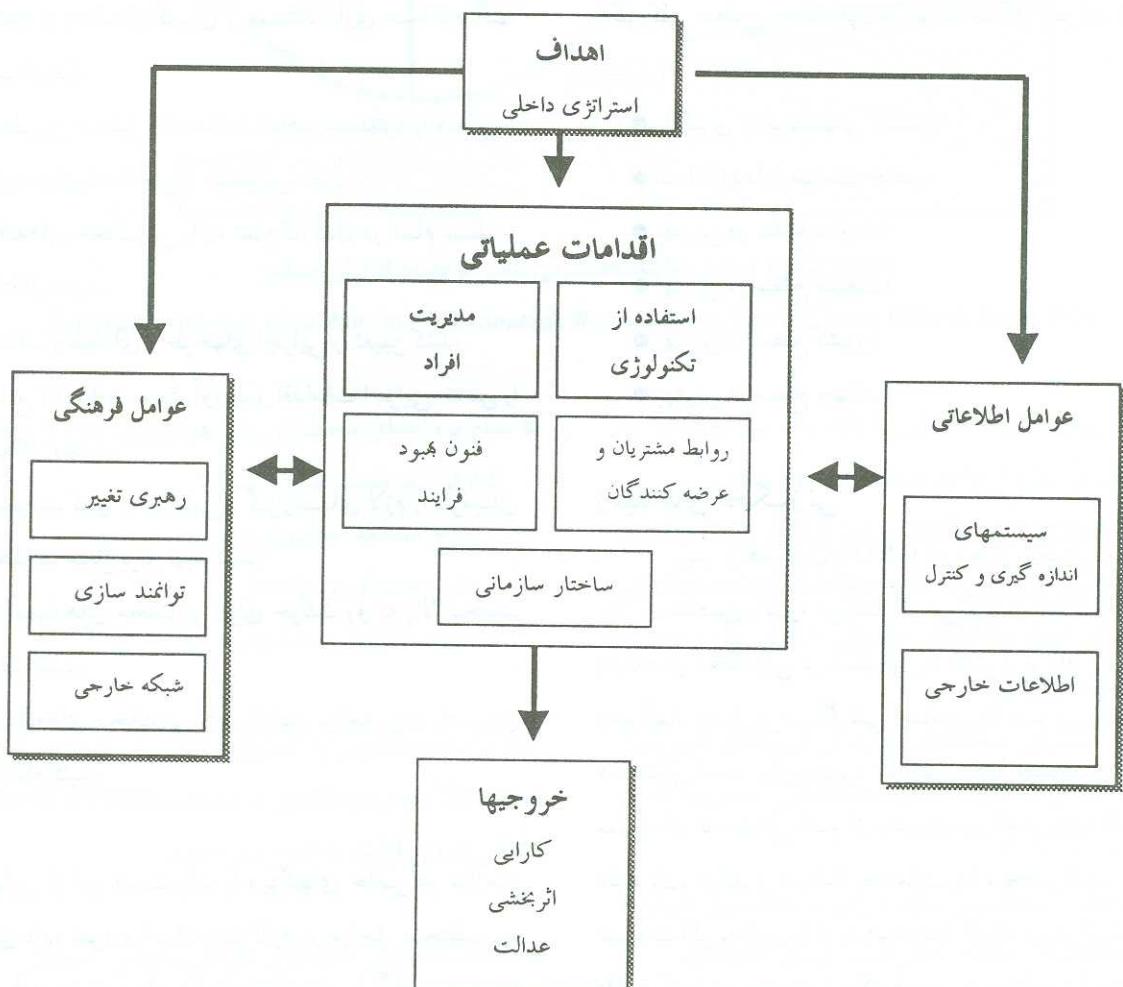
مدلهایی از این دست باید با ویژگیهای خاص هر سازمان تطبیق داده شود و اصلاحات لازم در مراحل مختلف به عمل آید. به هر حال، فرایند محکزنی با نگاهی به درون سازمان آغاز می شود. سپس عمل برتر در خارج از سازمان جستجو و داده های لازم جمع آوری می شود. آنگاه بر مبنای یادگیریهای برون سازمانی، اقدامات اصلاحی برای انطباق آن با شرایط درون سازمانی به عمل می آید. سرانجام، فرایند از طریق انتخاب اهداف و راهبردهای جدید از نو

۲. ساختار

ساختار سازمانی معرف نظام واگذاری و اجرای کارها و گزارش‌دهی در سازمان است. در محکّزتی عموماً ساختارهایی مبتنی بر تیمهای کاری مورد تاکید قرار می‌گیرد تا مشخص شود که تا چه حد کار تیمی تشویق می‌شود و آیا تیمهای دائمی وجود دارند، یا نه.

۱. راهبرد

راهبرد طرحی است برای موفقیت سازمان در آینده. در میان متغیرهایی که بر راهبرد حاکم هستند می‌توان به اختیار، خلاقیت، مهارت، و تجربه افراد درگیر در طرح ریزی راهبردی، منابع قابل تشخیص، ماهیت بازار و فرصتها، وضعیت مالی و تاریخی سازمان اشاره کرد.

نمودار شماره ۲. اجرای عمل بوقر

Source: Rimmer, M., et al., *Reinventing Competitiveness: Achieving Best Practice in Australia*, Melbourne: Pitman Publishing, 1996, p. 203.

غیررسمی اشاره دارد. روابط خارجی می‌تواند شامل روابط با انجمنهای کارفرمایی، اتحادیه‌ها، سازمانهای خصوصی و دولتی، رقبا، مشاورین، مؤسسات آموزشی، و دیگران باشد.

۸. رهبری تغییر

رهبری تغییر به افرادی اشاره دارد که مسئولیت برنامه‌ریزی، کنترل و تقویت تغییرات مطلوب را بر عهده دارند. قطعاً "رهبری تغییر منحصر به تعهد مدیریت ارشد نیست. باید افراد در سطوح مختلف سازمان، مسئولیتهای متفاوتی را در این خصوص بر عهده گیرند. بنابراین در محکزنی، توجه به افراد درگیر در رهبری تغییر و اینکه تا چه حد این تغییرات به طور مستمر دنبال می‌شود، حائز اهمیت است.

۹. توانمندسازی کارکنان

توانمندسازی به حدود قدرت‌دهی به کارکنان اطلاق می‌شود که بر واگذاری مسئولیت تصمیم‌گیری در خصوص چگونگی انجام کارها تأکید دارد. مشارکت و همکاری نمونه‌هایی از توانمندسازی هستند، اما توجه به درجه مشارکت افراد در کارهای روزمره اهمیت بیشتری دارد.

مسئولیت هدایت محکزنی

هدف محکزنی بهبود مستمر فرایندهای کاری کلیدی از طریق تشخیص عمل برتر است. برای نیل به این هدف، مسئولیت مدیریتی فعالیتهای محکزنی به متصدی ارزشیابی و کمیته محکزنی به شرح زیر محوّل می‌شود.

الف - متصدی ارزشیابی

متصدی ارزشیابی مسئولیت بهبود و هماهنگی فرایند مؤثر و کارآمد محکزنی در سراسر سازمان را بر عهده دارد. مهمترین وظایف متصدی ارزشیابی

۳. تکنولوژی

سرمایه‌گذاری در تکنولوژی پیشرفت و اطمینان از به کارگیری مؤثر آن از طریق آموزش مناسب و اجرا به عنوان جنبه مهمی از عمل برتر شناخته شده است.

۴. بهبود فرایند

بهبود فرایند به مفهوم بهبود فعالیتها یی است که توجه به مشتریان و بهبود کیفیت خدمات و محصولات را در اولویت قرار می‌دهد. بعضی سازمانها توجه چندانی به مشتریان و کیفیت ندارند درحالی که دیگران به سختی کار می‌کنند تا به طور مستمر به بهبود فرایندها و عملیاتی بپردازند که کارایی و رضایت مشتریان داخلی و خارجی را افزایش می‌دهد.

۵. سیستمهای کنترل و اندازه‌گیری

سیستمهای کنترل و اندازه‌گیری در سازمان برای جمع‌آوری اطلاعات و استفاده از آن برای حمایت از عملیاتی به کار گرفته می‌شوند.

۶. مدیریت افراد

مدیریت افراد به تمام جنبه‌های مدیریت کارکنان اشاره می‌کند. خط مشی‌های مدیریت افراد شامل استخدام، فرستهای مساوی، برنامه‌ریزی شغلی، آموزش، سیستمهای پرداخت، امنیت و بهداشت شغلی، و شناخت اتحادیه‌هاست. همچنین ساختارهای مدیریت افراد بر ارتباطات و مشاوره، هدایت مذاکرات و مانند اینها دلالت دارد و بالاخره راهبردهای مدیریت افراد روش مدیریت منابع انسانی برای رسیدن به اهداف راهبردی را مشخص می‌کنند.

۷. روابط خارجی

روابط خارجی به روابط بین اعضای سازمانها با موجودیتهای خارج از سازمان چه به صورت رسمی یا

- حصول اطمینان از تخصیص منابع کافی.

أنواع محكزنی

محکزنی به عنوان فرایند مستمر مقایسه عملیات

با بهترین عملکرد، می‌تواند هم کمی و هم کیفی باشد. محکزنی کمی شامل مقایسه کمی^(۵) نتایج در برابر معیارهای جهانی از نظر هزینه، کیفیت، خدمات، و زمان است. محکزنی کیفی^(۶) در جستجوی مقایسه عملیات جاری (و نه نتایج) با اقداماتی است که سازمانهای پیشگام انجام می‌دهند. علاوه بر طبقه‌بندی محکزنی بر مبنای کمی و کیفی، باید بین دو نوع محکزنی بر مبنای نتایج^(۷) و محکزنی بر مبنای فرایند^(۸) فرق گذاشته شود. هر دو نگرش می‌تواند در محکزنی به کار گرفته شوند، اما در عمل ممکن است سازمانها متناسب با نیازهای خود بر یکی از آن دو تأکید بیشتری داشته باشند.

۱. محکزنی فرایند: در این حالت، محکزنی روی فرایندهایی متمرکز می‌شود که برای تبدیل و رودیها به خروجیها به کار گرفته می‌شوند.

۲. محکزنی نتایج: در این حالت، محکزنی روی فرایند متمرکز نمی‌شود بلکه بیشتر نتایج و بازداده‌ها مدنظر قرار می‌گیرد و برای تعیین اثربخشی و کارایی مقیاسهایی در نظر گرفته می‌شوند.

در طبقه‌بندی دیگر، واتسون (۱۹۹۳) پنج نوع محکزنی را به شرح زیر از هم تمیز می‌دهد:

۱. محکزنی وظیفه‌ای^(۹): در این نوع محکزنی یک وظیفه خاص کاری در دو یا چند سازمان مقایسه می‌شود.

۲. محکزنی عام^(۱۰): در این نوع محکزنی، یک وظیفه خاص در دو یا چند سازمان بدون توجه به صنایع خاص آنها مقایسه می‌شود.

۳. محکزنی رقبتی^(۱۱): در این نوع محکزنی، عملکرد سازمان در مقایسه با سازمانهای رقیب ارزیابی

عبارت انداز:

- ترویج استفاده از محکزنی در بین واحدهای سازمان؛
- هماهنگی و تسهیل فعالیتهای محکزنی واحدهای عملیاتی؛
- تأمین اطمینان از به کارگیری تکنیکهای برجسته و پیشگام^(۴)؛
- بررسی طرحهای جمع‌آوری داده‌ها و فراهم آوردن حمایتهای پژوهشی ثانوی؛
- انجام تمهدات لازم برای استفاده از مشاوران خارجی؛
- طراحی و اجرای آموزشی محکزنی؛
- تأمین محلی برای نگهداری اطلاعات مربوط به مطالعات محکزنی؛
- ایجاد ارتباط بین فعالیتهای محکزنی و گزارش یافته‌های مطالعاتی به تمام اعضای مربوط؛
- هدایت مطالعات محکزنی راهبردی برای حمایت از ابتکارات و طرحهای مدیریت.

ب - کمیته هدایت محکزنی

این کمیته که مدیریت ارشد آن را منصوب می‌کند مسئول انجام وظایف زیر است:

- طراحی راهبرد محکزنی سه ساله برای حمایت از طرحهای راهبردی سازمانهای؛
- شناسایی سازمانهای معتبر که بتوانند به عنوان الگوی محکزنی در مطالعات بلندمدت به کار گرفته شوند؛
- بررسی حقوقی درخصوص مطالعات محکزنی؛
- بررسی و تصویب تمام درخواستهای مربوط به مطالعات محکزنی خارجی؛
- حصول اطمینان از بهبود مستمر در مطالعات محکزنی از طریق ارزیابی شواهد معتبر؛
- وضع خط مشی‌های کلی برای حمایت از داراییهای هوشمند و اطلاعات سازمانی؛
- طراحی و ایجاد برنامه جامع محکزنی برای سازمان؛

شناسایی بهترین اقدامات در درون سازمان کمک می‌کند، عموماً "کم هزینه‌تر است، وقت کمتری را می‌گیرد.

محکزنی نظام اداری

در سطح بین‌المللی، محکزنی در بخش دولتی، بخش خصوصی، و بخش سوم (سازمانهای غیرانتفاعی) به طور وسیع به کار گرفته می‌شود. در انطباق با چنین روندی، محکزنی برای اصلاحات در تمام لایه‌های دولتی اهمیت خاص خود را دارد. راهبرد محکزنی می‌تواند بخش جدایی‌ناپذیری از برنامه‌های تحول و اصلاحات در بخش دولتی باشد. محکزنی منظم عناصر نظام اداری، می‌تواند در ارتقای یادگیری سازمانی و بهبود مستمر نظام اداری نقش بسزایی داشته باشد و به عنوان ابزاری برای ساختن نظام اداری بهتر مورد نظر قرار گیرد. بنابراین، تشخیص صحیح عناصر نظام اداری برای تمرکز محکزنی روی این زیر سیستمهای ضروری است. عناصر نظام اداری به طور سنتی در ایران به چهار مقولهٔ تشکیلات، قوانین و مقررات، نیروی انسانی، و روشها تقسیم می‌شود (اصلانی، ۱۳۷۸؛ انصاری، ۱۳۷۸). برای محکزنی، این‌گونه تقسیم‌بندی کلی، کمک چندانی نمی‌کند؛ آنچه در محکزنی مورد نیاز است توجه جزیی‌تر بر عناصر نظام اداری است تا امکان مقایسه آنها با بهترین نمونه‌های موفق در جهان فراهم شود.

به اعتقاد نگارنده، با اقتباس از مدل هفت S مک‌کینزی* (ابولنسکی، ۱۹۹۶) می‌توان جزئیات بیشتری از نظام اداری ایران را نشان داد. این مدل، ابزار تشخیصی مناسبی است که شرکت مشاوره مک‌کینزی طراحی کرده است (نمودار شماره ۳). این چارچوب هفت متغیر متعامل (راهبرد اداری؛ ساختار اداری؛ شبکهای اداری؛ فرهنگ اداری؛ سیستمهای اداری؛ مهارت‌ها؛ نیروی انسانی) را نشان می‌دهد که بر چگونگی عملکرد و آنچه که

می‌شود. این ارزیابی می‌تواند مربوط به طراحی محصولی خاص، قابلیتهای فرایندهای کاری، و یا روش‌های اداری باشد.

۴. محکزنی داخلی^(۱۲): در این نوع محکزنی، عملکرد واحدهای کاری مشابه یا فرایندهای کاری مشابه در درون یک سازمان مقایسه می‌شود.

۵. محکزنی راهبردی^(۱۳): در این نوع محکزنی، راهبردهای موفق در سازمانهای دیگر بررسی و اقتباس می‌شوند.

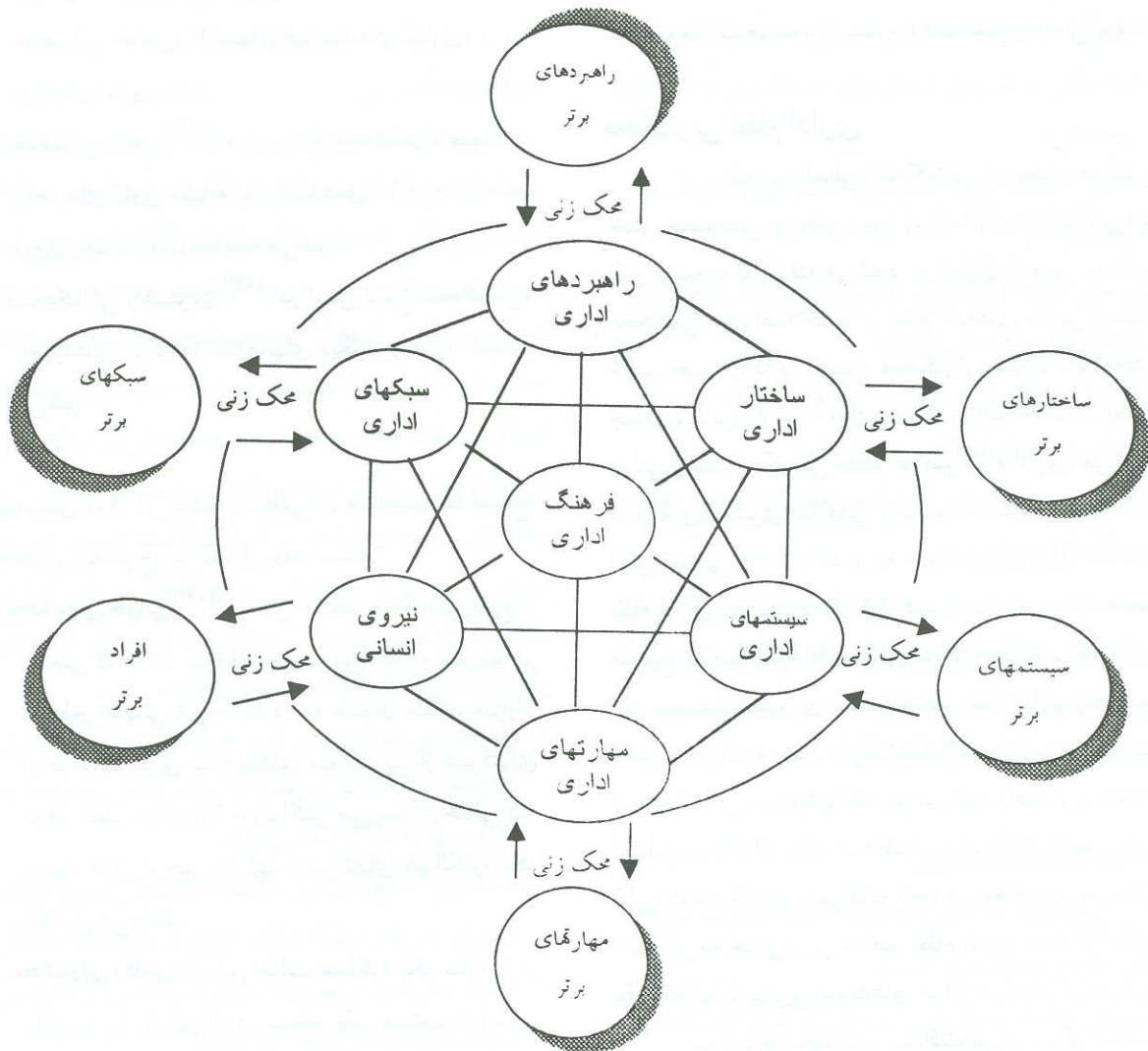
طبقه‌بندی فوق در شکل منطقی‌تر، متناسب با سطح محکزنی به شرح زیر تعدیل یافته است:

۱. محکزنی جهانی^(۱۴): در این حالت، محکزنی فارغ از صنعتی که در آن سازمان فعالیت می‌کند، به بهترینها در سطح جهانی توجه دارد. به عنوان مثال، هزاران درخواست برای بازدیدهای محکزنی از شرکتهای موفق نظیر موتورو لا و زیراکس می‌رسد در حالی که درصد قابل توجهی از آنها را شرکتهای غیرالکترونیک تشکیل می‌دهند.

۲. محکزنی رقباتی: در این حالت عملکرد یک سازمان در مقایسه با رقبای آن در سطح یک صنعت ارزیابی می‌شود. مهمترین مسئله در این محکزنی آن است که رقبا ممکن است برای سهیم شدن در اطلاعات تردید کنند و امکان دسترسی به اطلاعات کمی و کیفی بسیار مشکل شود.

۳. محکزنی داخلی: در این حالت، واحدهای مشابه در سطح یک سازمان مقایسه می‌شوند. این روش زمانی مؤثر است که سازمان دارای واحدهای مشابه باشد یا واحدهایی با وظایف یکسان در مناطق مختلف جغرافیایی فعالیت کنند. به عنوان مثال، سازمانی که دارای چندین ابزار است، ممکن است آنها را با یکدیگر مقایسه کند. مزیت محکزنی داخلی آن است که به

* - عناصر تشکیل‌دهنده مدل هفت S مک‌کینزی عبارت‌انداز: (۱) استراتژی (Strategy؛ ۲) ساختار (Structure؛ ۳) سبک (Style؛ ۴) کارکنان (Staff؛ ۵) سیستمهای اداری؛ مهارت‌ها؛ نیروی انسانی (Skills؛ ۶) مهارت‌ها؛ (Systems؛ ۷) بیش مشترک (Shared Vision).

نمودار شماره ۳. محک زنی برای نظام اداری برتر

Source: Adapted from N. Obolensky, *Practical Business Re-engineering: Tools and Techniques for Achieving Effective Change*, (London: Kogan Page, 1996).

همزمان از محک زنی و اجرای تغییر به طور قابل توجهی هزینه‌های تغییر را کاهش می‌دهد. محک زنی با تکیه بر عناصر نظام اداری می‌تواند راههای استفاده بهتر از منابع کمیاب را برای ارائه خدمات کارآمدتر در بخش دولتی ایران پیدا کند. سازمانهای بخش دولتی با استفاده راهبردی از محک زنی می‌توانند استانداردهای برنامه‌ریزی و عملکرد

باعث موفقیت یا شکست می‌شود، اثر می‌گذارند. شناخت هر متغیر و راه تأثیرشان بر همدیگر و کل نظام اداری، می‌تواند دید متحصر به فردی را فراهم سازد که دیگر مدلها چنین قابلیتی را ندارند.

محک زنی عناصر نظام اداری به ارتقای برنامه‌های تغییر کمک می‌کند. به علاوه، هم‌افزایی حاصل از استفاده

خصوصی بیابند. همانطور که در نمودار شماره ۳ نشان داده شد، بخشی از تکنیک محکزنی تجزیه نتایج و فرایندها به عناصری است که می‌توانند با انواع مختلفی از سازمانها مقایسه شوند.

همانطور که ذکر شد، محکزنی می‌تواند در سطوح مختلف به اجرا درآید. انواع مختلفی از محکزنی نظیر محکزنی وظیفه‌ای، عام، راهبردی، داخلی، و روابطی تشخیص داده شده است که می‌توان آنها را به دو گروه عمده محکزنی بر مبنای فرایند و محکزنی برنامه‌نای نتایج تقسیم کرد. محکزنی می‌تواند در زمینه‌های مختلفی نظیر تکنولوژی، توانمندسازی کارکنان، و ساختار صورت گیرد تا در مجموع کارایی، اثربخشی، و عدالت در نظام اداری ارتقا پیدا کند.

محکزنی از فرایندهای حلقوی: ۱) برنامه‌ریزی برای مطالعه؛ ۲) جمع‌آوری اطلاعات؛ ۳) تحلیل داده‌ها؛ و ۴) اقتباس و به کارگیری تبعیت می‌کند. اجرای این چرخه محکزنی، مستلزم حسابرسی محکزنی است. یعنی باید قبل از اقدام به سؤالات زیر پاسخ داد: ۱) چرا باید محکزنی را انتخاب کرد؟ ۲) چه وقت باید محکزنی کرد؟ و ۳) چه چیزی (معیاری) را باید برای محکزنی برگزید؟

در پاسخ به اینکه چرا باید محکزنی را برای نظام اداری انتخاب کرد، باید گفت: (۱) برنامه‌های دولتی به طور روزافزونی مورد اعتراض واقع می‌شوند و دولتها مایل هستند گزینه‌های جدیدی را در نظر گیرند؛ (۲) سازمانهای دولتی برای عملکرد معتبر در قبال استفاده از منابع، پاسخگو هستند؛ (۳) کمبود منابع، استفاده بهینه از منابع را ضروری می‌سازد تا افزایش بهره‌وری را در پی داشته باشد؛ و (۴) تأمین رضایت مشتریان، استفاده از ابزارهای مناسب مدیریتی را ایجاب می‌کند. بی‌شک فشارهای روابطی بین‌المللی نیز مدیران سازمانهای بخش دولتی را متوجه

خود را ارتقا دهد و فرایندهای خود را با یکدیگر یا با سازمانهای بخش خصوصی و یا سازمانهای اداری در بخش‌های دولتی دیگر کشورها محک بنزند.

همانطور که در نمودار شماره ۳ دیده می‌شود، عناصر نظام اداری مثلاً راهبردهای اداری می‌توانند در برابر راهبردهای اداری برتر مقایسه شوند. از طریق این مقایسه باید داده‌هایی جمع‌آوری شود که اقدامات برتر این قبیل عناصر را نشان دهند. اجرای این اقدامات مناسب با مقتضیات محیطی ایران و ارزیابی مجدد آنها راهی است که به بهبود مستمر و تغییر افزایشی نظام اداری ایران می‌انجامد.

بحث و نتیجه گیری

محکزنی ابزار مهمی در تجهیز فنون بهبود مدیریت در بخش دولتی محسوب می‌شود. سازمانهای بخش دولتی ایران باید به استفاده راهبردی از محکزنی برای ارتقای عملکرد خود روی بیاورند. محکزنی وقتی به عنوان ابزار تشخیص به کار گرفته شود، بهترین نتیجه را به دست می‌دهد. برای اثربخشی، محکزنی باید به عنوان بخش جدایی‌نپذیری از فرایند برنامه‌ریزی سازمان درآید. محکزنی شامل جمع‌آوری داده‌ها در مورد چگونگی عملکرد یک سازمان در مقایسه با یک سازمان برتر در زمینه‌ای خاص است. معمولاً تیمهای کوچک، برای یادگیری در مورد فرایندهای برتر در دیگر سازمانها پژوهش میدانی را شروع می‌کنند.

محکزنی این امکان را فراهم می‌سازد که یادگیری متقابل میان سازمانهای بخش دولتی و بخش خصوصی ایران شکل بگیرد. محکزنی، چارچوب جدیدی را برای بهبود فراهم می‌سازد. تمام سازمانهای بخش دولتی می‌توانند از به کارگیری مناسب محکزنی متفعل شوند و برای مقایسه نیاز ندارند که حتماً هم دیف خود را در بخش دولتی یا

عوامل بحرانی توفیق سازمانها دارد. بعد از پاسخ به سؤالات فوق اگر محکزنی برای نظام اداری برتر از توجیه کافی برخوردار بود، آنگاه نوبت به «چگونگی» اجرای محکزنی می‌رسد. همانطور که اشاره شد، دولت می‌تواند با انتخاب تیمهای مناسب پروژه‌های محکزنی را شروع کند. این تیمهای باید به ارزیابی عملکرد و برنامه‌های موجود در سطح نظام اداری بپردازند تا مسائل و مشکلات عملی را شناسایی کنند. آنگاه نوبت به انتخاب شریک محکزنی (عناصر بیرون نظام اداری که برای یافتن بهترین عمل انتخاب می‌شوند) می‌رسد. سپس جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل تفاوت‌ها آغاز می‌شود. تشخیص بهترین اقدامات اصلاحی در این مرحله دنبال می‌شود و بعدها و اصلاح عناصر نظام اداری، آخرین مرحله از فرایند محکزنی محسوب می‌شود. □

این موضوع مهم کرده است که باید قادر باشند از طریق اندازه‌گیری و مقایسه، عملکرد سازمانهای خود را با معیارهای جهانی تطبیق دهند. به هر حال، مدیران سازمانها نیاز دارند بین محکزنی و دیگر تکنیکهای بهبود مدیریتی نظیر ارزشیابی رسمی و مدیریت کیفیت یکی را انتخاب کنند. در پاسخ به اینکه چه وقت باید به محکزنی روی آورد، جوابهای زیر می‌تواند راهگشا باشند: (۱) وقتی که برنامه‌های راهبردی مطرح شده باشند و محکزنی بتواند نیازهای برنامه را تأمین کند؛ و (۲) وقتی که نیاز به ایده‌های جدید در سازمان احساس شود. یعنی مدیریت به آن متعهد باشد و فرهنگ سازمانی و افراد از آن حمایت کنند. سرانجام، مطلب زیر می‌تواند پاسخی به این پرسش باشد که چه چیز را باید برای محکزنی انتخاب کرد: اینکه چه چیزی را باید محکزنی کرد، بستگی به اهداف راهبردی و

پی‌نوشت‌ها

(۱). برای Benchmarking معادلهای فارسی همچون «مقایسه‌پردازی»، «مقیاس‌گذاری»، و «الگوبرداری کلی» پیشنهاد شده است، اما به نظر نگارنده «محک‌زنی» معادل مناسب‌تری است. دلیل نخست برای چنین ترجیحی آن است که این واژه در فرهنگ انگلیسی - فارسی هامون وارد شده است. بعلاوه، در فرهنگ فارسی دانش (آموزگار) و لغت‌نامه دهخدا، محک‌زنی به معنی آزمودن، امتحان کردن و سنجیدن آمده و محک به عنوان معیار یا وسیله‌ای تعریف شده که برای تعیین کیفیت یا اصلاح چیزی (فرهنگ زبان فارسی، رضوی) بکار می‌رود و این همان مفهومی است که در کلمه Benchmarking نیز نهفته است.

- (2). Best Practice
- (3). Critical Success Factors
- (4). Leading Edge
- (5). Quantitative Benchmarking
- (6). Qualitative Benchmarking
- (7). Result Benchmarking
- (8). Process Benchmarking
- (9). Functional Benchmarking
- (10). Generic Benchmarking
- (11). Competitive Benchmarking
- (12). Internal Benchmarking
- (13). Strategic Benchmarking
- (14). Universal Benchmarking

منابع

۱. اصلانی، رشید. بررسی و تجزیه و تحلیل شناخت وضع موجود نظام اداری به روش سیستمی، همايش نظام اداری و توسعه، ۱۸-۱۷ مرداد ۱۳۷۸، تهران، ۱۳۷۸.
۲. انصاری، محمد اسماعیل. عوامل ایجاد تحول در نظام اجرایی، همايش نظام اداری و توسعه، ۱۷-۱۸ مرداد ۱۳۷۸، تهران، ۱۳۷۸.
۳. علاقبندراد، مجتبی. الگوبرداری از بهترین‌ها، تدبیر، شماره ۸۲، خرداد ۱۳۷۷، صفحات ۲۵-۲۲.
4. Argyris, C., *On Organizational Learning*, Oxford, Blackwell, 1992.
5. Camp, R. C., *Benchmarking: The Search for Industry Best Practices that Lead to Superior Performance*, Quality Press, Milwaukee, Wisconsin, 1989.

6. Loh, M., *Re-engineering at Work*, England: Gower, 1997.
7. Macneil, J., Testi, J., Cupples, J., & Rimmer, M., *Benchmarking Australia*, Melbourne: Longman, 1993.
8. Main, J., How to Steal the Best Ideas Around, *Fortune*, October 1992, pp. 102-106.
9. Martin, J., and Amies, M., *Focusing Your Evaluation: Appropriateness, Efficiency, and Effectiveness*. In Department of Finance, Doing Evaluations: A Practical Guide, Canberra, 1994.
10. Obolensky, N., *Practical Business Re-engineering: Tools and Techniques for Achieving Effective Change*, London: Kogan Page, 1996.
11. Rimmer, M., Macneil, J., Chenhall, R. Langfield-Smith, K., and Watts, L., *Reinventing Competitiveness: Achieving Best Practice in Australia*, Melbourne: Pitman Publishing, 1996.
12. Sedgwick, S., Benchmarking and Best Practice: Promise and Performance, *Australian Journal of Public Administration*, Vol. 54, No. 3, September 1995, pp. 401-407.
13. Sharp, C. A., *Benchmarking: Pros and Cons for Evaluation*, WA Branch Conference, Australian Evaluation Society, September 1994.
14. Thriwell, J., *BHP Wire Products'*, Benchmarking and Goal Setting Seminar, AGSM, 16 October, 1991.
15. Watson, G.H., *Strategic Benchmarking*, John Wiley & Sons, Inc., Torento, 1993.
16. Zairi, M., *Benchmarking for Best Practice: Continuous Learning through Sustainable Innovation*, Oxford: Butterworth Heinemann, 1998.